

nagu peaks peetama, sest et ta ju ühe terve rahva isefool on, aga nii selgel lombel sellest hõneleda, seda ei olnud ta vähimatuks arwanud. Täis imestust küsits ta Marti läest: „Kuule, kust sina tölk seda oled õppinud, ja kust oled niisugused mõtted wälja võtnud?”

„Niisugused mõtted,” vastas Mart, „tulewad uuemast kirjawarost, see on raamatuteest, mis Gesti keeli on kirjutatud ja ta ajalehtedest, aga siis ta iga mõtleja inimese suudmest, kes lõrra oma isamaod on hakanud armastama. Selles isamaa armastuses peame lõik endid ühendama, kes Gesti kõnnust oleme wälja kasunud, siis puhas, kas rikkad ehit waesed, mehed ehit naesed, perekondas ehit orjojad, noored ehit vanad oleme. See töö, kui diglaselt teda toimetame, on ta Jumalasse meeles pärast ja ei läi ialgi fähusit üle, nagu mitmed meie isamaa aega vastased seda tahavad ütelda. Ünn sellele mehele, kes wõib isamaa wäljal õige palju tööd teha, ünn sellele naesele, kes ise täis isamaa armastust oma meest kes töös jõubab toetada ja aidata —”

„Jah,” rõttis Ann sõna viast linni, „igal übel ei ole aga wõimalik niisugust noist saada, kes nõnda oðlatõ objast mõteldi ehit rääkida, nagu sina seda teed.”

„Tõsi on full,” hõneles Mart edasi, „et isamaa põllul palju tööd ja tegemist, aga wähe wähe töötajaid on. Ago ehit meie lõbus ole seda tööd edendada ja toetada!”

„Aga mis meiesugused naesterahmad wõiwad palju teha!” ütles Ann pool kuruvalt. „Teil meeblel on see palju ennevalt wõimalik.”

„Ku teie naesterahmad wõite palju selles objektides teba ja fäsu jaata,” lisas Mart juure. „Ra ei ütle mitte liig palju, kui tööndan, et teie tibti veel enam wõite teba kui meie meeesterahmad. Mõtle, kui naesterahmal enesel süda armastust oma rahva vasta täis on, mis õrstan ja armas see meeesterahmalle on! Saab niisugune naesterahwas mehele, siis on ta sellele igas objektis, mis isamaabse pundiub, nõuus ja abi. Kui wähe töö ja talitus aega ja nähti annab, siis ojawaad

nad teine teisega niisugusele isamaa objade üle juttu ehit loewad ühes fäslisi ajafixjaaid ja raamatuid, mis trükkis wälja tulewad, aitawad übel meeles asju edendada ehit kopifuid logudo, mis isamaa edenduse ja fäsu pärast tas fooklide ehit muude asutustega, nagu fäsliste raamatute wäljaandmisega, waja on tulnud toimetada. Kui ta meeesterahwas iga lord mitte niisugune isamaa fäsu armastaja ei ole, siis wõib naesterahwas oma armia ja tasase, vebme ja armastava meeles ja viisiga seda fels teha. Iga lord ei ole ta tarmis, et inimene laugelt läheb neid otsima, kellele ta hääd teeb. Nagu iga fällis tundmine, nõnda wõib ta isamaa armastus wäljaospidine olla. Mis aitab, kui inimene sest lätleb, et ta isamaod armastab, aga oma waest suguwenda, kes ajalikuvara pooltest temaga end ei wõi mõeta, oma lõrwas elada ei lase! Tuleb ju tihri fullalt ette, et pere-mees, kes loha on otnud ehit rentinud, waest wabadilku oma förmas ei falli, temale ei maalapifest ega viljatera ei anna, kas ta fa surufs. Ta wõlts ja waest inimest enesele tööd teha lasta, aga ta see ei sunni sagedaste mitte. — Roh, ma lätsin jutuga naesterahwast nature kõrwa, ehit full see mis praegu ütlesin niisama häästi naesterahwa lohta sunnib. On naesterahwas tubli inimene, siis on tal ta sinu mahti full isamaa armastust üles näidata. Veel tähtjam ja suurem on naesterahwa töö siis, kui temal lapsi on. Siin on tema töö palju tähtjam kui naesterahwa oma. Ets ole ema, kes fõike hääd oma lapsi suudmesse lülwab? Ets ole ta ema, kes isamaa armastuse fallist taime lapsi hingi siisse istutob ja seda siis õnul viisil harib ja kasvatab? Ets ole ema, kes seda lõil palju hõlbsumini wõib teha kui isä, seda wäljaospidised talitused ja aðjadiedamised sagedaste lõduist õra lutsjuwad? Ütle nüüd, Ann, kas teie naesterahmad veel nii wähe wõite isamaa fäslus tööd teha?

„Jah, sul on õigus full, Mart,” vastas Ann, „aga mina pean issa veel oma voolt tunnistama, et niisugust meest täble leida on. Meil tütariastel, kui õigust pean ütlemä, on üleüldse täble mehele jaoda veel wähem niisuguselle mehele, kes meiega täiede ühes nõuus on, meid armastab, meist lugu peab, nagu sina seda praegu oled jutustanud.”

„Mine issa, Ann,” ütles Mart, „ega sinisugusest tütar-